

91/1
ஓம்

தத் சத்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

இஃது.

திருவண்ணாமலையின்கண்

சற்குரு ஸூர்த்தமா யெழுந்தருளி யிருக்கும்
ஸ்ரீ ரமணமஹரிஷியவர்களின்,

திருவடித் தொழும்பருளொருவரான

ஆனாங்கடர்,

அ. நடேசமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

அனந்தபுரம்,

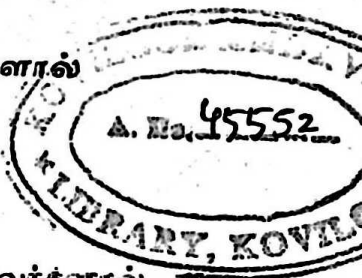
க. அ. இராமசாமி செட்டியாரவர்களால்,

விழுப்புரம் ஹனுமான் அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

1925.

அனையபடக்கம்.

நேரிசை வேண்பா.

முற்றும் பயின்றிறைவன் முதருள்கான் மேலவர்முன்
சுற்றுமிலன் சற்குருசொற் காற்றுவதுங்— கற்றவர்கோ
மின்மனிபூண் மான்முன் விறகுசிர சற்குமுன
டன்னினமாக் கையிந்த தால்.

தீம்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம் :

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

முகவுரை.

“உடம்பினைப் பேற்ற பயனுவ தெல்லா
முடம்பினு னுத்தமனைக் காண்” — என்ற நம் முகா
பிராட்டியாரின் நிர்வாகக்கியீதியாய், மிக்க மேன்மையுற்ற மனித
வருக்கத்தில் வந்தோரெவரும் எம்முயற்சியினாலேனு மிப்பிறவியி
லேயே, அன்ம சாட்சாங்காரமடைதல் தகுதி யென்பதும், அது
ஈசுவரானுக்கிரகத்தினால்தான் குருகடாட்ச மொன்றினாலேயே
கூடுமென்பதும், சிவர்கள் பக்குவமுற்ற காலத்து ஸ்ரீமத் சச்சிதா
நந்த பாப்ரஹ்ம வத்துவே கருணையின் மிகையால் ஸ்ரீ மெஞ்
ஞான தேசிக வடிவடைதிறிதன்பதும் மேலவர் பலருமுணர்ந்த
விடயமாம்.

ஸ்ரீ சற்குருவின் நிர்வருளடைதற்கான மார்க்கங்கள் பல
வற்றுளும் ஆரியனின் நிர்வாடி கடலங்கொற் சுந்த மனத்துடன்
பாமாலைகளைச் சூட்டுவது மிக வெளிதாம். இவ்வகையிலேற்பட்ட
தூற்களிகளெதோன்றும்.

இந்நூல் குருதோத்திர ரூபமாக விருப்பினும் வேதசாரமான
ஆரிய விஷயங்கள்பல இதிலடங்கியிருத்தலாலும், பாக்கள் இனிய
செந்தமிழாலும் எளிய நடையிலும் அமையப்பெற்றிருத்தலாலும்,
இதைக்கண்ட வெனக்கீதிலுற்ற பெருமகிழ்ச்சியாலும், ஸ்ரீ மகரிஷி
களின் பக்தர்களில் யானு மொருவனுனதாலும் இந்நூல் பக்தரனை
வருக்கும் பயனுமாறு யானிதை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தினே
னென்பது உண்மை.

கருணையங்கடலான ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின்
சரிதம் நூலாசிரியராலேயே சுருக்கமாக நூலாரம்பத்திற் கூறப்
பட்டிருத்தலால் இங்குரைப்பது மிகையாம்.

இந்தூலில்வருங் கீர்த்தனைகள் சென்னையிலிருந்த வீணை இராகவப்பாவின் திருக்குமாரரும் தற்போது திருப்பாதிரிப்புலியூரைச்சேர்ந்த புதுப்பாளையத்தில் வசிப்பவருமான வீணை வித்வான் பூரீமத் வெங்கடவரதப்பா அவர்களாற் பார்வையிடப்பெற்றவை.

1924-ம் ஆத்தில் என்னால் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட இதன் முதற் பதிப்பின் பிரதிகள் வெகு சீக்கிரத்திலேயே சிலவாகிவிட்டமைகண்ட பலரின் வேண்டுகோளின்மேல் இவ்விரண்டாம்பதிப்புப் பிரதிகள் அச்சிபற்றப்பட்டன.

அனந்தபரம் }
1-6-25.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியேன்
K. A. Ramaswamy.

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிரமபீடம்.

சம்பக்கிரி ஸ்ரீமத் அச்சுதானந்த சுவாமிகள் மரபிற்குரிய சதனபுரி
ஸ்ரீமத் இராமச்சந்திர குரு சுவாமிகளின் மானவர் குளப்பாக்கம்
ஸ்ரீமத் ஆ. கேசவலு நாயுடு அவர்களியற்றிய

ஆசிரியப்பா,

உலகெலா முதலிய மோம்பியு மொடுக்கியு
மலகிலா வளைத்துயிர்க் ககம்புற மாகியு
மறிவதற் காகா வருவமா யாய்ந்துயர்
பொறிவழிக் கடங்கிப் புலியுள பற்பல
சமயமெய் திடுபல சகளரு பங்களா
யமையின் றுதியு மந்தமு மில்லா
வொருபெரும் பொருளா பொளிருமெய்த் சோதி
யருளொடு மன்புமிக் கணைந்துயி ருய்வதற்
கிரங்கியோ ராறறி வெய்தியு மம்மவோ!
கிரங்குரு திலரெனத் திருவுளங் ககிந்தற்
குள்ளிருந் தூற்றெடுத் தொழுநுந் கருணையால்
வள்ளிருந் கானடர் மன்பதை திருத்துவான்
றுணினைந் ததற்கோர் தருவழி யாதென
மானினைக் காட்டி மான்பிடிப் பதுபோல்
விசாதி யாமொளி விடுமுருக் கரந்து
சசாதி யாய்தருஞ் சட்டையைப் போர்த்து
மனிதப் பிறனியை மன்னியிம் மண்ணிடை
யினிதுவந் தெவர்க்கு மிதஞ்செய வெண்ணுமத்
தண்ணருட் பிழம்பாற் றருமுர்த் தங்களுள்

வண்ணமால் வடிவமாய் வருமது சூதன
 னுகந்தொரு கிதைபா னுணர்வினை யுதவிப்பாங்
 “சூதந்தொறு முகித்திங் வுலகினைத் திருத்துவ”
 னென்றசொற் படிவரு மிருடியர் பலருளே
 யன்றான் சங்கர வாரிய னுமெய்ஞ்ஞ
 ஞானரீர் பொழிந்து நனைத்தநல் லீர
 மூனவன் கவிவெயி லுருப்பினுள் வறண்டநா
 லன்றவன் வளர்த்தநம் மறிவெனும் பைங்கு
 ழின்றுமிக் குலர்ந்திங் கெய்த்ததை யுணர்ந்தே
 முந்தவந் தொளித்தவம் முக்கணற் கொருபொருள்
 தந்தருட் சிவகுரு சர்வமுக விவ்நனம்
 வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்துபு விளங்கும்
 பாண்டிய நாட்டிடைப் பல்வளஞ் செறிந்த
 நெருச்சுழிப் பதியினிற் றெளிந்துபற் பிறனியிற்
 கருச்சுழிக் குட்படாக் கனனோன் புஞ்நிய
 சுந்தரத் தையருந் துணையழ கம்மைபும
 தந்ததோர் மகவாய்த் தனித்தெரு ளாணங்குளி
 ரமணனுய்ந் தோன்றிய ரமணமா தவர்க்கிறை
 யமணரை யழிக்கமுன் னுளுடைப் பிள்ளையாய்
 வந்திபத் கடையுபா யத்தினை மறந்தே
 யிந்தநாட் பொறுமைபு மிரக்கமு மேற்று
 குன்றுதோ ராருந் குமாநற் பிறப்பிற்
 னுன்றுமுன் ருவநாய்ந் துலங்கியங் ளெற்பவா
 வகவொளி தனின்வினை யாடிடுங் குரிசி
 லகழொளி வடிவமா மருணையங் கிரியை
 நண்ணிமெய்த் தவமுயர் நாட்டமே பெரிதா
 யுண்ணில சின்றன னுணர்வினா யகனுப்
 “உரனெனுந் தோட்டியா னோரைந் தளிப்பான்
 வரனெனும் வைப்புக் கோர்விதை” பெனும்வன
 மடக்கவேண் டுவவெலா மடக்கியு மதன்கின்
 கடைக்கவேண் டுவவெலாங் கிடைக்கப் பெற்றநா
 “லிருமை வகைதேந் தீண்டறம் புரிந்தார்
 பேருமை பிறங்கினப் பேருல” கெனத்திகழ்ந்
 தருள்பழுத் துயரு மற்புதத் தருவா
 ய்ருள்பகைந் தெழுமோ ரிமையநற் குன்றமாய்
 மறைமுடி விளக்காப் மன்னுயிர்க் குயிராய்
 நறைமுடிந் தவிழு ஞானநன் மலரா
 யாசையற் தவனென வயிர்ந்துமிக் கிளைத்த
 காசினி மேற்கரை கடந்தபே ரன்பாற்

நேன்பொழி வாயினுந் நெருட்பொழிந் தனித்தையாங்
 கூன்பொதி யுலகுயக் குளிர்ப்பொழிக் கொண்டலா
 யடுத்தவர் தம்மை யளிக்குமோர் தாயாய்த்
 தடுத்தறி வாநிதி தருமொரு தந்தையா
 யடர்மீறப் பறுங்கலை யருத்துமெய்க் ஞாவன
 யிடர்கெடுத் திரண்டற வேற்குந் நெப்பவமாய்த்
 தன்னடி தழிஇத் தாக்கிருட் படாஅர்
 நன்னல மருஉம் நாட்டமும் விடாஅம்
 மாசொரு சிறிதுமில் மாதவப் பெரியனை
 யாசகன் தமர்ந்தரு ளறிவினுந் கண்ணலை
 “பாசனோ யகலுந் பதந்தரு வதில்வரைத்
 தேசவீர் தேய்வந் தன்னினுந் தேசிகன்
 மிக்கோ” னெனப்பகர் மேலவர் மொழிவழி
 தக்கோ லிவனெனத் தான்மெரிந் தடைந்து
 பண்ணிய தொழும்பிற் பற்றியப் பயனென
 நண்ணிய விசையியில் நாவா னோய்த்து
 திருப்புகழ் கீர்த்தனந் தெளிந்தனே ரிசையுட
 னொருப்படு மாலை யுமாமமி லின்னணந்
 தருணமா மலர்பல தான்மெருந் திட்டதோ
 ரருணையி ரமண வாரியன் றேத்திர
 மஞ்சரி யிணையம் மாண்புறு நெசிகன்
 நன்சர ணங்களிற் சாத்திமெய்த் தொண்டி
 னுன்னரு முரிமையை யுணர்ந்திமிக் குய்த்தன
 னன்னவ னியாரெனி லறைகுதுங் கேண்மோ!
 ஆத்தை யுடற்றலை யொட்டப் பாடிய
 கூத்த னுதித்தசெங் குந்தர்தம் மாபிற்
 பாரான் குணரந்தவர் பதிந்துவாழ் வுற்றதோர்
 ஆனங் கூர்வரும் அப்பா சாமியின்
 நற்றவத் தாலிந் நானிலந் தோன்றி
 கற்றவர் விரும்புங் கல்வியு மொழுக்கமுந்
 தூய்மையோ டின்பந் துடர்குரு பத்தியும்
 வாய்மையு மெய்தியிவ் வையகத் துற்ற
 மாந்தர்க ளேவரு மதிக்குந் பண்புஞ்
 சாந்தமும் பெறுநடே சப்புல வோனே

அறுசீர் விருத்தம்.

நீண்டநா டொடங்கியொரு தமிழ்மாலையணிவிருப்ப
நிலைத்து றக்க
முண்டநா யேன்றனைந டேசகவி னுனையேவி
முயன்றன் னேனை
யாண்டநா யகனிரம னுநந்த வள்ளலரு
ளார்வ மென்னோ!
வேண்டனான் புனைநூற்கென் கிறப்புப்பா யிரம்புகல
விரும்பிற் றன்றே.

சாற்றுக்கவிகள்.

இலக்கண இலக்கிய வேதாந்த தர்க்க போதகாகிரியர்
மஹாவித்வான்
சென்னை ப்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அந்தனாருஞ் சான்றோரு மருந்தவத்தைச் செய்வோரு
மன்புட் கொண்டு
பந்தநிலை தொலையும்வணம் வாழருனைக் கிரிமேவி
பக்தர் போற்றச்
சிந்தைநிலை நிரியாது திகழ்மண முணியீது
தேனா னுங்கூர்
வந்தநடே சப்புலவன் ரமணகோத் திரமியற்றி
வரம்பெற் றானே.

திருவருணையின்கண் சற்குருமுர்த்தமாப்த் திகழும்
ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியவர்களின் திருவருள் பெற்றாருளொருவரும்

வேதாந்த வித்வ சிரோமணியுமான

சென்னை ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜி முகவைக்கண்ண
முருகனவர்கள் இயற்றிய

வேண்பா.

ஆர்வமிகு மன்பா லருணைரம னேசன்மன்
சோர்வகலுஞ் சொற்பொருள்சேர் தோத்திரத்தின்—சார்பாகச்
சாற்றுக் கவிகள்சில சாற்றுவே னெல்லோரும்
போற்றுங் குருவருளைப் பூண்டு.

1.

பொன்னு ருவந்துறைதோட் பூமான் சிறந்தவீள
மின்னார் வழிபடவே வீற்றிருந்—தன்னார்
மனந்தடுமா ருமே மதிமயக்கந் தீர்க்கு
மனந்தபுரத் தாசா னவன்

2.

சித்தரொலா மெச்சுந் திருவேங் கடாமணக்
கத்தனது மேலுள்ள காதலாற்—புத்தமுதாய்
நாத்தொலைவில் லாவந் நடேசவுயர். நாமனிசைக்
தீர்த்தனைகள் செய்தான் சிளந்து

3.

பேசற்கு வாராத போன்பாய்த் தற்சேர்ந்த
நேசர்க் கியாவையுமே நேர்ந்தாம—ணேசர்க்குப்
பூமாலை வேய்தல் புகழன் றெனக்கருதிப்
பாமாலை வேய்ந்தான் பரிந்து

4.

மன்பதைக ளாலே மதித்தற் கரியபே
ரீன்பவடி வானரம னேசன்மே—லன்பாடிப்
பூவாரம் போலப் புலராது பைந்தமிழாற்
தேவாரம் பாடினான் நேர்ந்து.

5.

பத்திமைபா லுற்றார் பழிபாவந் தீர்த்தருளு
முத்தரம னுநந்த முர்த்தியின்மேல்—மெத்த
விருப்புடனே யோதுவார் வெவ்வினைகள் போக்குந்
திருப்புகழ்தான் சாற்றினான் நேர்ந்து.

6.

தோத்திரங்க விரித்தனாயுந் தூயாம னோசன்மேற்
சாத்திரமே சன்பணிந்த தன்மைபோற்—சோத்திரமொடு
சுந்தித்துப் பாவொர் சோபெறவே மாந்தொலாம்
வந்திக்க நீடுவாழ் வார்.

7.

திருக்கோவலூர்

போர்டு ஹெஸ்கல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமத் தி. வடிவேலுமுதலியாரவர்களியற்றிய
எழுதிக்கூழி நெடி லடி யாகிரிய விருத்தம்.

இகபர வாழ்விற்கு குறுகுணை யினவென்
றெவர்களுங் கண்டுகொ டுபய
சகசரிட் டையினிற் றனித்தினி திருக்குஞ்
சற்குரு ரமணாதே சிகர்மே
லகமிக வருகி யன்பர்கள் துதிக்க
வரியதோத் திரமதொன் றமைத்தான்
தகைமைசேர் புனியிற் பக்தியே யுருவாய்த்
தழைத்திடு நடேசனா வலனே

இத்திரபீடம்.

ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த கவாமிகளின் மாணவர்
திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீமத். ஆறுமுகமுதலியாரவர்களியற்றிய

எழுதிக்கூழி நெடி லடி யாகிரிய விருத்தம்.
திருவரு னெனியிற் சேர்பவர் தமக்குத்
திருவனு மையென விளங்கு
மொருபெருங் கடவுள் தண்ணிடத் திருந்து
வோவருஞ் சகசரிட் டயனுய்ப்
பொருவற விளங்கும் ரமணமா முனிமேல்
புகன்றனன் தோத்திர மாலை
கருவிகந் தின்ப கிளைபெற வானுங்
கூரிலவாழ் நடேசனென் கயினான்.

சென்னை

ஸ்ரீமத் வடிவேலு செட்டியாரவர்களின் மாணவர்

கீழ் நகர்

ஸ்ரீமத் வேணுகோபால தாயகரவர்களியற்றிய

அருசிக்கழி நெடிவையாகிய விருத்தம்.

அருமறையு மாகமமு மறு தினம்போற்
தருநாகிரி யமந்தா னந்த
தருவெனவே தன்னடைந்தார் தமக்கறிவா
நிலையருளுந் தகைமை வாய்த
பெருமண முனிமின பாகனை
கீர்த்தனங்கள் பெட்பா னுங்கூர்
வருடிலவ னடேசகனி வனைந்துகருந்
குழிதுறைநய வாழ்வுந் றுனை.

சம்பக்கிரி பிரமபீடம்

ஸ்ரீமத் அச்சுதாநந்த சுவாமிகளின் மாணவர்

வல்லம், சித்வான்

ஸ்ரீமத் வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழி நெடிவையாகிய விருத்தம்.

பாற்றியுள் விருளைத் தன்னிலை விளக்கிப்
பக்குவர் தம்மையாட் கொள்வா
ஊற்றமெய்து ஞான பாதுகா யருளை
யுறும னார்பன் றாளிற்
ரோற்றிய முறையிற் பாக்களு மிசையிற்
துலங்குந் கீர்த்தனம் பலவு
மாற்றரு மானுள் கூர்வரு நடேசன்
வனைந்துவாழ் வெய்தினன் மாதோ.
செப்பாறு தானாக பொதியார் பானையம் சமரச சன்மார்க்க

சங்கத்தின் அக்கோசனர்,
சென்னை பூநீமத் த. சுப்ரமண்ய அப்பாவுர்களியற்றிய
கட்டளைக் கவித்துறை.

பண்ணார் மறையின் முடிமே விலங்கும் பரம்பொருளை
யுண்ணாடு சொண கிரிவாழ் ரமண ரொளிர்பதத்திற்
றண்ணார் கவைபெறு தோத்திரமஞ்சரி தந்நுயர்ந்தான்
மண்ணார் திருவானுங் கூர்வாந் நடுசெனன் மான்கவியே.

சென்னை

பூநீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களின் மாணவர்
பூநீமத் சுந்தரசாமி முதலியாரவர்களியற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

சீரருணை மேவுமருட் சீமான் ரமணமுனி
பேரமரத் தோத்திரங்கள் பெய்துரைத்தான்—நீரமைந்த
ஆனுகூர் வாழுகின்ற அன்புனடே சப்பலவன்
தேனருந் தென்மொழியாற் றேர்ந்தா.

பர்லாதி மிடிபைச் சார்ந்த பாஞ்சலா

சதாசிவாபிடம்

மஹான், பூநீ நீராமலிங்கராஜமானஸ யோகிஸ்வார்
மாணவருளொருவர், சங்கீதமங்கலம்.

பூநீமத், முனிசாமி யோகியவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழி நெடிடை யாகிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிறப் பின்ப துன்பலை யறித்தைப்

பெருங்கட லுழந்துநா னினைப்பு.

மறப்பக மெனத் திருணைவாழ் ரமண

மாமுனி மலர்நீரு வடிக்குச்

கிறப்புறு மின்சொற் பாமணி மலைத்

தெனிலொடு புனைந்தன னமித

புறப்பதி யிலகா னுகூர் நடுசப்

புகழ்ப்பெயர் புலவர்கோன் மாதோ.

ஞாப்பாக்கம்

கவி. ர. அப்பாசாமி நாயுடு அவர்கள் குமாரப்
புரீமத். சடகோப நாயுடு அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மாதவத்திற் கோருகையாய் மன்னு மருணையினி
லேதமில்லா னும்புதிபா யின்பமளித்—தேதாணி
மாந்தர்க் கருளுந் டும் வள்ளல் ரமணனெனு
மேந்தறிருத் தானுக் கியைந்து.

அறுசீர் விருத்தம்.

மற்றவ னன்பிழ்பூத்த வன்டமிழ் மலரி யைத்து
சொற்றபூ மாலைக் கெல்லாந் தூயதே தென்று ஞன்னி
கற்றவர் வியக்குஞ் சீர்சால் கவிநட ராஜன் நல்ல
குற்றமில் நற்பா மாலை குலவுறப் புனைந்தான் மன்னே.

இந்தநற் றொடையி லாரந்த வெழிலொடு பொருளுந் துன்னு
மந்தமி லன்பு மெல்லா மளப்பதற் காமோ வாழ்ந்த
பந்தமற் றருளா ராசான் பண்பினுக் கியைந்தோர்க் கியாதும்
முந்தவர் தொளிரு மென்றே மொழிந் திடற் கிவைசான் றுமே.

ஓம்

சிருவண்ணாமலை

புரீ ரமண மகரிஷியவர்களின் சரித்திரச்சுருக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பல்வளஞ் செறிந்த பாண்டியத் திருநாற்
பைந்தமிழ் வளர்திருச் சுழியிற்
சொல்லரு மறையோ னருந்தவ முயன்றோன்
சுந்தர னெனுந்திருப் பெயரோ
னெல்லியிற் றைகசேர் கௌரிநேர் மையோ
டினயந்திரன் டாவநா சிரமக்
கிலவருங் காலோ ரரியசேய் தோன்றித்
கிகழ்த்தகக் குலவிளக் கெனவே.

ஆந்தரில் மகவேங் கிடாம ணனெனோ
 யழகுநா மக்தொடுங் குலவிப்
 பந்தமா ரறிவைத் திட்டிமெஞ் ஞானம்
 பயக்குசர்க் கணியின் திடலே
 சந்தமா ரால வாயவாய் சார்ந்து
 தண்டமி ழாங்கிலங் கற்றுச்
 சிந்தையுந் தேர்ந்து வளருநான் வயதுந்
 தீர்த்ததோ ரேழியன் டன்றே.

2

பள்ளியிற் பழகு மின்னினம் பருவம்
 பக்குவர்க் கெட்டுமெய்ப் போத
 மொள்ளிய வறிவிற் றேப்தொளிர்த் திருமோ
 ரொப்பினப் பேறுமவந் தெய்தத்
 தெள்ளிய விளக்க முடையனா யுறுநாட்
 டேசகிர் திருவருட் செயலா
 ளுள்ளமுந் தெரிய “வருணையங் கிசி”யென்
 றோர்சொறு னாயுதிந் தனுவே.

3

அம்மொழிக் ஞானவுண் மைப்பொருட் டேறி
 யருளையி ளீசனே தன்னைத்
 தம்மடி யறுகத் திருவுளங் கொண்டு
 சாற்றினா னிவ்வனா மெனவச்
 செம்மலைச் சிவன்ற னிணைமலர்த் தானேச்
 சேர்ந்தாரீர் கூவலிங் குற்றே
 ளும்கவ வாமைப் கருள்புரி பெந்தாய்
 அம்பக மெனகிரத் தானல்.

4

இன்ன னா மிற்றைக் கோரெழு வன்காண்
 டித்குழு மெம்பிரா னருளாற்
 பொன்மலி யருளாக் கிரியடைந் துபவப்
 புனையகற் அறவுபூண் டறிவாய்ப்
 பன்னரும் ஞான பாணுவா யொளிர்வான்
 பழுதுமுற் றுந்தீரண் றருவாங்
 கன்மனத் தவனேற்குய்வருள் ரமணக்
 கத்தனார் நற்சரி தமிழே.

5

ஓம்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நமः.

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

திருவருணை மாநகரிற் நெய்வமாய் வாழும்
பெருமணன் நன்புகழைப் பேசச்—சரவணற்கு
முத்த முதலே முகிரறிலே முன்மலங்க
னித்தகினை வேயருள்செய் நீ.

அருணசலேசுவரர் துதி.

நேரிசை வெண்பா.

அருண சலனேநீ யன்றகத்திற் றேன்றி
“யருண சல”மென் றறைந்தவ்—வருணைக்
குருரமண னைத்தொடர்ந்தாட் கொண்டா யதுபோற்
றருணமிதெ னைக்காப்ப தற்கு.

1

பேறும் பெரும்புகழும் பெற்ற ரமணமுனி
கறுமொழி யொன்றற் குறைக்க—வீறுமிகு
மண்ணு மலைக்கவளை யன்பா யழைத்ததிரு
வண்ணு மலையரசே யாள்.

2

உண்ணு முலைத்தாபை யோர்பாகங் கொண்டதிரு
வண்ணு மலையோய்கி னன்பின்றேல்—நண்ணுதெற்
கோதுஞ் சிவநந்த அண்மை வடிவான
சாது குருரமணன் றுள்.

3

ஞாலம் புகழ்நுணை ஞானகுரு மாசமணன்
 சிலங்கு தோத்திரப்பாச் செப்பிடற்கு—ஞாலம்கை
 மாலயன்கா னுமுடியு மாணடியும் பெற்றோனிக்
 காலம்து லென்மனநீங் கான்.

4

உண்ணுமுலை யம்மன்துதி.

வென்பா.

பாசமிலா ளாயினுமுட் பாசமிகு மன்னையென
 நேசமுட னேயிதுவாய் நீகாக்கு—மாசகலு
 மாசமண னைப்பாட மாணமிகுமு னுமுலையே
 சரமுட னெற்கருள்வா யின்று.

குருவணக்கம்.

எழுதிர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆதியி னுல்வர்க் குயர்பொருட் காட்டி
 யன்புறு மருணிகை சேர்த்த
 கோதுலா ஞானக் குரவனே நினது
 குணமிகு மிணைமலர் நாளிற்
 முகிலா தோதுந் தோத்திர மலரைச்
 சேர்த்திட வருளுவா பென்றன்
 முகிரு வுடைய சமணதே கெனே
 தட்சண மூர்த்திசற் குருவே.

பரம்பொருள் வணக்கம்.

எழுதிர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆகிடு வந்தமெனும் வடிவொன் றில்லா
 வகண்டபரி பூரணமா யமைந்த சுத்த
 சொதியதாய்ச் சடரொளியாய்ச் சூரிய வாழ்வாய்
 சொன்முடிவாய் மெஞ்ஞானச் சொருப மாசி
 யாதியை யந்தமுமா யந்வாய்த் தாய
 வாகந்த சுகாதித மளிப்ப தாகத்
 திசில்பா வெளியதுவாய்த் தெளிந்த மேனத்
 திருநாறா மொருபொருளோர் சிந்தை செய்வாம்.

ஓம் தத் சத்

ஸ்ரீ ரமண சற்கிருவே நம :

ஸ்ரீ ரமண தோத்திர மஞ்சரி.

நூல்.

எண்ணிக்கழி நெடிவடிவாசிரிய விருத்தம்.
சுந்தார்வாய் வாழ்த்துதிருச் சுழிவாழ் தூய
சுந்தரவே திபர்தமக்கோர் சுதனுப் தோன்றி
சந்தமிரு மருணையினிற் றழைக்கு மீசன்
சுரதநிலை தரச்சோண சைலமேவி
பந்தநிலை தீர்த்தடுத்த பத்தர் தம்மைப்
பரிவுடனே யாட்கொள்ளும் பரம னேயிங்
கெந்தையென வடையுமெளி யேனை யாள்வா
யெழிலருளை ரமணனெனு மினிய வாழ்வே.

1

அய்யனே முனியரசே யமரர் கோனே
யகண்டாந் தக்கடலே யறிவே சுந்த
மெய்யனே யருளுருவே மேலா மின்பே
விருப்புலெறுப் பொன்றுமிலா விமல வாழ்வே
தூய்யனே சுகநிறைவே துரிய நாடே
தொந்தவினை தீர்த்தருளத் துதிக்கு மிந்தப்
பொய்யனே நெனைத்திருத்தி போத நல்காய்
புகழருனை ரமணனெனும் புனித வாழ்வே.

2

எகமாம் வையகத்தோ ரேகம் நீங்கி
யின்புறுமா ரோருருவா யிலங்கித் தன்னை
வேகமா யணுகிடும்பக் குவரை யேற்று
வெந்துயரால் வாடுமவர் னினையைப் போக்கி
தேகமுள் னீசனையே தெரியக் காணுந்
தெருளருளுந் தேவனைந் தெளிந்நிங் குற்றேன்
சோகமா ரென்பவழங் தொலையச் செய்வாய்
தொல்லருளை ரமணனெனும் தூய வாழ்வே.

3

சீத்ரமுதின் மெய்யடியார் நின்றபொற் றுனை
 நீன்மனமாஞ் சிந்தையதி றிந்க வைத்து
 மெத்தவுமன் புறுபனிகண் மிகப்பு ரிந்து
 மெய்யுலகப் பெருவாழ்வை மேலி யுயர்ந்தார்
 நத்தினை முன்புகழை நவில்கின் றேனல்
 நானுமவர் போலுயர்ந்த நாட்ட மெய்தி
 முத்திரில் யுறக்காட்டி முன்னிற் பாயே
 முதருளை ரமணனெனு முதிய வாழ்வே.

4

கண்டேநின் றிருவடிவையக் கடைபே துய்யப்
 கருதிடுமென் பவிகொள்ளக் கருளை கார்ந்தாட்
 கொண்டேற்ற முறுமொருசொற் கொடுக்கப் பெற்றேன்
 குறித்தகில் தனினின்றுங் குணங்கெ டாது
 விண்டேத மறுகிலையை விரும்பி நிற்கும்
 விதமருளி பென்னையுமுன் விமல பாதத்
 தொண்டேற்குந் தொழும்பர்கடந் தொகையுட் சேர்ப்பாய்
 தொழுகுனை ரமணனெனும் தாய வாழ்வே.

5

இருளாவே பொலிதருமென் னியய வாழ்வே
 யின்னாழிதே கற்கண்டே யிரிய பாதே
 தெருளுகவு பருண்மாரி தெளிக்கும் வானே
 தெப்பவரை யுள்ளுறையுந் தேவே பொன்றன்
 பருளறுக்கு முயர்ஞான மளித்தெஞ் ஞானமும்
 மறவிய மாகாது வாழு மாறன்
 வருளுதவி யளித்திவா யடிபேன் றன்னை
 யணிபருளை ரமணனெனு மமல வாழ்வே.

6

ஆம்மாநீ பெண்ணிற் றவன்னை டோது
 மடிபேனின் செய்வையு மன்பு டோண்டு
 கம்மாநா றிந்துமொரு குழ்ச்சி காட்டிச்
 சுகமுதச்செய் மின்மான்வைச் சொல்லற் காஹா
 பெம்மானின் றிருவாழ்த்தி விரக்க மென்னோ!
 யிசைமிருகின் கருணைக்கோ ரெல்லை யுண்டோ
 பெம்மானே யறிவிலை பெற்ற தேவே
 பேசருளை ரமணனெனும் பெரிய வாழ்வே.

7

வேண்டுவன வெல்லமும் விளக்கிக் காட்டும்

வேதங்க ளுட்பொருளாய் விளங்கு வோபென்
ஞாண்டவனே மெய்ப்பன்ப ரகத்து ஹந்தம்

ககநிலையைப் புறவருளு மகண்டா நந்தத்
தாண்டவஞ்செய் நினதுமலர் தானைச் சற்று
தமியேனின் சென்னிபிசைந் தாக்கும் வாஞ்சை
பூண்டவனே யருளொளிசேர் பொருப்பின் மிக்கப்
புகழருனை மணனெனும் புனித வாழ்வே

8

மண்ணுலா மாளிகைபல் வகையாய்க் கட்டி

மகிழ்ந்தவற்றில் வதியாது மாளும் கூறும்
அண்ணாந்து நோக்கிடற்கு மாகா தோங்கு
மத்தகைய மாளிகைக ளாழியும் கூறும்
கண்ணுலே கண்டிருந்துங் கருத்தை விட்டுக்
கலங்குகிறேன் பொய்ப்பற்றிக் கால மெல்லார்
தண்ணாரு முனதருளைத் தந்தாட் கொள்வாய்
தகையருனை மணனெனும் தவத்தின் வாழ்வே

9

சுகமலியும் மனமறவோர் சுதியைக் கற்றாற்

சொருபகிலை யங்கேயார் துரிய மங்கா
மிகபாங்க ளென்னுமிவை யிரண்டு மற்ற
விந்நிலையே சுந்தநிலை யேக்க மற்று
சுகசமடை வதுமங்காஞ் சஞ்ச லத்தாற்
சலிக்காம லிருந்தபடிச் சார்வா யென்றே
பகருமாறு ளாலான படிவ னோநீர்
பயிலருனை மணனெனும் பாம வாழ்வே

10

தாராயோ நின்மார்க்கந் தமியே னுய்யத்

நந்தபடி யந்நெறியைத் தழுவி நிற்கப்
பாராயோ கடைக்கண்ணாற் பட்சம் வைத்துப்
பவக்கடலி லாழ்ந்தமுனிப் பாவி யென்னைக்
காராயோ காலனிடர் களைத் தெவிட்டுங்
கதிபருளுங் கருணைநிறை கடலே யென்முன்
வாராயோ வரமருளி மருளைத் தீர்க்க
வளருனை மணனெனும் வசையில் வாழ்வே

11

நரைதிரைகள் பிணிமுப்புச் சாக்கா டென்னும்
 நலியுறும்பல் லுடல்யோனி நான்கி னூடுந்
 திரைகடலி லெழுவுனபோற் தினமு மோம்பித்
 தினைப்புறுமென் பவரோகந் திரந்து நானுங்
 கரையிலுன தின்பாசக் கடலின் முழங்கிக்
 கதிபெறவே யடியேற்குக் கருணை செய்வாய்
 தரையிலுயர் தவத்தரோலார் தாழ்பொற் குன்றே
 தகையருணை மமணனெனுந் தவத்தின் வாழ்வே

12

உன்னிலையிற் மிரியாம லுறுவா யானு
 லுள்ளபடி யாங்கெய்து முன்மைப் போதம்
 உன்னிலையை யகன்றலை வுரைக்கும் பந்த
 முன்னுளம்வந் தனுக்கடுமிஃ துறுதி யென்ன
 வென்னிலையை யாய்ந்தறிய வெளிதாய்ச் சொன்ன
 வேகபர சிவமேயென் னிதய வாழ்வே
 என்னிலையு முன்னிலையு மேகஞ் செய்வா
 யெழிலருணை மமணனெனு மிரிய வாழ்வே

13

வாங்கியே வாசியைக்கும் பித்து விட்டு
 வகையுடன்மா யோகஞ்செய் மாண்பு னோருந்
 தாங்கியே கலையாயுந் தகையு னோருந்
 தழுவிடுநின் றுட்பரிசுத் தாற் றெறிந்து
 தூங்கியே மாற்றமுருந் துலக்க முற்றுத்
 தூங்காபற் றாங்குமொரு துறையிற் சேர்ந்து
 ஒங்கியே வாழ்ந்தாரவ் வுபர்வ ருள்வா
 யொளிரருணை மமணனெனு முன்மை வாழ்வே

14

சத்தியமா யோதருநின் தகைமை கேட்டுச்
 சாதனை பெய்திடநின் சரண டைந்தேன்
 நித்தியமாய் நீக்கமற நிறைவுந் தெஞ்சுந்
 நிலவுபெரு வெளிபாகி நின்ற நின்பால்
 பத்தியிக வுற்றுதினம் பாவு நாயேன்
 பவக்கடலை நீந்தியுயர் பதமென் றோது
 முத்தியெனுங் கரையடைய முயன்ற ருள்வாய்
 முதருணை மமணனெனு முத்தர் வாழ்வே

15

இவியேனு முன்கருணை யெய்துமோ வென்
 னின்னலெலா மறுமோவென் னிறைவ னேமா
 முனியேயென் னாழ்விகைகள் முறியு மோதின்
 முளரியந்தா னென்முடியின் முடிக்கற் காமோ
 கனியேகற் கண்டேதேன் கலந்த பாகே
 கருணைநிறை யாதந்தக் கடலே நாளந்
 தனியேநா னின்னுளகந் தரிக்கச் செய்வாய்
 தகையருணை ரமணனெனும் தவத்தின் வாழ்வே 16

தாட்பணிபு மாசையினும் றுவி வந்துன்
 றஞ்சமென வடைந்தேனற் றுதை யேநிற்
 காட்படுமென் னகநிலத்தை யடைந்து முடு
 மாணவமும் மலமாதி யழுக்கை யெல்லாந்
 தூட்படச்செய் துறுபகையைத் துடைத்து யோனத்
 னுரியநிலை யடையவருள் னுரித மாந்
 நாட்பலவாய் துன்புழந்து நலிந்தே னையா
 நவிலருணை ரமணனெனும் நவையில் வாழ்வே 17

சஞ்சலத்தா லலைவுறுநான் சனைத்து வந்துன்
 சாணடைந்தச் சஞ்சலஞ்சேர் தகைமை கேட்கத்
 தஞ்சமடைந் தவனுமென் சங்கைக் கன்று
 “தனைவிட்டுச் சஞ்சலமுற் றவரார் காணும்
 அஞ்சிமிக வலைவுறுநின் னச்சங் கைக்கும்
 அதுவேதான் விடைநீயு மதுவே யாவாய்
 சஞ்சலமற் றிகயமதைச் சாரெ”ன் றேனஞ்
 சநிரருணை ரமணனெனஞ் சசன வாழ்வே 18

கோதையர்பா லன்புமிகக் கொண்டு முன்று
 கொல்லிகக்கிற் பூச்சியெனக் குதித்தோ டோடி
 குதையுண ராதிழிபொய்ச் சுகத்தை நாடிச்
 சுழன்றுந் தவாழ்வையுந் சேர்வுற் றந்தோ!
 மேகையிழந் தடர்துன்பின் வலிபு மெற்கோர்
 மெய்ப்பொருள் யளித்தோப் மேவச் செய்ந
 தாதையென வந்தருளைத் தந்தாட் கொள்வாய்
 தகையருணை ரமணனெனும் தவத்தின் வாழ்வே 19

ஆறுவது சினமென்னு மான்றோர் வாக்கை
 யனுவேனும் பற்றாநிக் ககமிக் குற்றுஞ்
 செறுமொரு வாவமெனச் சினமேற் கொண்டுஞ்
 சிரிபருக் கிழைத்தேபற் றிங்கு நானும்
 ஊறுபடும் பழிக்கஞ்சா அழலா நின்றே
 னுத்தமமா முன்பதக்கை யுன்னி யின்று
 கூறுதமிழ்க் கொக்கியென்றன் குறைப கற்றாய்
 குலவருளை ரமணனெனும் குறைவில் வாழ்வே

20

ஏழாக வகுத்தவையி னிறுதி நாட்டி
 லேகனென வொளிநுனரு ளெய்தப் பெற்றோர்
 குழாது குழந்திடுகின் சுகபோ கத்தாற்
 சுத்தராய் மெய்ஞ்ஞானச் சொருப மானார்
 வாழாது வாழ்ந்திடுகின் னன்ப ரோடு
 வழியறியே னென்றனையும் வாழச் செய்து
 பாழாகு மகத்திருநீப் பகைத்தொ ழிப்பாய்
 பதியருளை ரமணனெனும் பாம வாழ்வே

21

தற்பாமே தனையுணர்ந்து தானுப் பிழ்குந்
 தவமுனியே யென்கினைபைத் தவிர்த்தாய் பின்னுஞ்
 சிற்பரமா மத்துவித சிவபோ கத்தைச்
 சிறப்புநா னெய்துவதுன் செயலா லன்றோ
 நற்பதமா மோனநிலை நானிங் குற்று
 நலமுறுகின் னடியரொடு நாளுங்கூடிப்
 பற்பலயோ கத்தியானம் பரிலச் செய்வாய்
 பதியருளை ரமணனெனும் பாம வாழ்வே

22

பண்பித்த மிகையாகிப் பதைப தைத்துப்
 பல்வகையாம் பழிக்கஞ்சாப் பவங்க ளாற்றி
 மணக்கோலந் தரித்துகந்து மறுக ணத்தில்
 மாணவனை தருதுயர மருவக் கண்டுங்
 கணக்கொன்றி னிலுமடங்காக் கருமஞ்செய்து
 காலனிடர்க் காளானேன் கருவே றில்லை
 பிணக்கொன்று மின்றியருட் பேதை யேற்குப்
 பேசருளை ரமணனெனும் பெரிய வாழ்வே

23

ஆனது மநியாய மடிமை வாழ்க்கை
 யவனிதனி லென்போலோ ரசட னுண்டோ
 ஆனலா முடலிலுறு முறவைப் போக்கி
 யுயர்சரியை கிரியையுட னியோகஞ் செய்துந்
 தானு னிலையுடைய தனிஞா னக்கைத்
 தரிக்கப்பெற் றின்புற்ற தகையின் மிக்கோர்
 போனானின் புறுதற்கோர் பொருளை நல்காய்ப்
 புகழருளை ரமணனெனும் புனித வாழ்வே

24

சடமாயுஞ் சித்தாயுஞ் சமய மாயுஞ்
 சமயாதி தப்பொருளாஞ் சாமி நின்னை
 மட மென்னும் பேதமையின் வசத்த னுன
 மாபாவி யின்றளவு மறிந்தே னில்லை
 திடமுறநா னினியேனுந் தெரிந்துண் றுடோத்
 தேடியுயு மாறென்னைத் திருத்தி யானுங்
 கடமையுன தெனவுணர்ந்தே கருனை செய்வாய்
 கவினருளை ரமணனெனும் கருனை வாழ்வே

25

பிறந்திறந்து பிறந்திடுமென் சென்ம மெண்ணி
 யித்தனையென் றோர்க்காக்கி லியம்பப் போமோ
 பிறந்துபிறந் திறங்கிடுமிப் பேய னின்ற
 பிறப்பற்று நிற்குநிலை பேணி யெங்கும்
 பறந்துபறந் தோடிவரும் பறவை போன்றிப்
 பார்முழுது மலைந்தலுத்துன் பதம டைந்தேன்
 சிறந்தொளிர்மெஞ் ஞானநிழற் றெறிந்த னிப்பாய்
 திருவருளை ரமணனெனும் தெய்வ வாழ்வே

26

நிலைவொன்றுந் தோன்றாநன் விட்டை கூடி
 நித்தியவாழ் வாஞ்செல்வ நிலையப் பெற்று
 மனைமக்க ளாம்பகைவர் வலிய கற்ற
 மருவிடோ நந்தசக மடுத்திள் பாரு
 முனைநாடி வருமவர்கட் குறுதியாக
 வுயர்வெதுவு முறுமெனக்கேட் நின்ற நாயே
 னெனைத்திருத்தி யாட்கொண்டோ ரின்ப நல்கா
 பெழிலருளை ரமணனெனும் மரிய வாழ்வே

27

ஆதித்ய வந்தமிலா வருவ மாகி
யதிவரிய வகளங்க வகண்ட மான்
சோதியென சுடர்மருவுஞ் சொருப மாகிச்
சொன்முடிவி தணித்ததொரு துரிய வாழ்வாய்
நீதிமய மாயெங்கு நிறைவுப் றோக்கும்
சின்மலமாம் பரம்பொருளே நீடு வாழும்
கோதிலருட் குருவேயென் குறைப கற்றாய்
குளிசரூணை ருமணனெனும் குறைவில் வாழ்வே

நீராவும் யில்லம்புகவந் நிலையு னோர்க்கு
நேராத துன்பமெலாம் நேரு மென்பார்
போரடும் பொறுமையது புதுமு ளத்தார்
போலெவருங் கெட்டழியப் போகா ரந்தோ!
தேராதா ரெல்லாமோர் தெய்வம் பற்றுந்
தென்னியர்போ னடித்துநிற தேவி கழிந்து
பூராயம் புகன்றழிவார் பொல்லே னைக்கார்
பொன்னருணை ருமணனெனும் புனித வாழ்வே

பண்ணேனு வின்பூகைப் பணிந்து நாளும்
பகர்ந்திலனு வின்னமும் பரிந்து சற்றும்
கண்ணேனு வின்றெண்டர் நம்சங் கத்தை
கன்மனதோ டொருநலமு நான்செய் தில்லே
னெண்ணேனு விதுகாறு மீறவ னேனின்
வினிபதுதி பென்றது மீர்க்கி யான்ரு
கண்ணே பென் கலாழுழுதுங் களைந்த ருள்வாப்
கவினருணை மமணனெனும் கருணை வாழ்வே

தாயற்ற சேயெனவுந் தளர்ந்து வாடுந்
தமிழேனெந் தாக்கவருஞ் சனை மென்னும்
சேயற்ற பெருவாழ்வை கொடியி லெய்தும்
துள்ளா. இன்ன னோக்க னைப்பாய்
...
...
...
வளமுண்ட ரமணனெனும் வகையில் வாழ்வே

ஒதிடுஞ் சூருஞ் சூய மாயு
 மொன்றுபடு மவற்றுளொழு முவகை யாயும்
 பாதிமதி யணியான்மால் பங்க யத்தோன்
 பண்புளபற் றேவாயும் பற்றென் றில்லா
 நீதிமிகுத் தனைத் தினுளு நிறைந்து நின்ற
 நிமலபரம் பொருளாயு நினைந்த டைந்தேன்
 திதிலருட் குருவேமெய்த் தெளிவ ருள்வாய்
 திருவருளை ரமணனெனுந் தெய்வ வாழ்வே

32

ஐவகையா மண்ணாதி புதந் தன்னு
 லாகின்ற வுடலாதி யனைத்து மிக்ரு
 மெய்வழிய தெனத்தருக்கி மிக்கி னைத்தோர்
 மேதினியி லெவருமில் மேதி லென்போர்
 பொய்வழியிற் புதந்தழலும் புன்மை யேற்குப்
 புண்ணியனே யினியுமருட் புரிந்தி டாயே
 லுய்வகைவே ரென்றுமிலை புன்மை கண்டா
 யொளிரருளை ரமணனெனு முன்மை வாழ்வே

33

பூர்த்தியுறு மெய்யன்பர் புகழ்ந்து போற்றிப்
 புகனும் ரூபங்கள் புனைந்த வர்க்கும்
 பார்த்திடற்கோர் வடிவமுமுட் பாச மிஞ்சிப்
 பகர்த்திடற்கோர் பெயருமிலாப் பரமாய் நின்ற
 பூர்த்தியுளை முடிதறியா முட னென்னை
 முற்றமநிற் றுயர்ந்தபொருள் முடிவைக் காட்டி
 காத்தவையக் குறைபனைத்துங் களைந்திஞ் ஞான்று
 கவினருளை ரமணனெனுங் கருளை வாழ்வே

34

ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்று பொருக ண்த்தி
 லுதித்திடுபற் கோடினைப் புறவ முக்கிற்
 ரென்றுதொட்டே வருமெனது துட்ட தெஞ்சாற்
 ரெடர்த்தென்னைப் பிறவியெனுந் தொடியா ரோகந்
 துன்றுமதன் றுயர்பொறுக்க மாட்டா தின்றுள்
 றுணையடிபைப் பற்றி சின்றேன் றன்ப கற்றி
 மன்றுணடிக் சூர்த்திருவே வாழ்வ விப்பாய்
 மன்னருளை ரமணனெனு மருவில் வாழ்வே

35

வஞ்சனைகள் பொய்கூறு வானு முக்கும்
 வகைகள் பல பெற்றெனது மனதெஞ்ஞான்றுத்.
 துஞ்சவிலா தலைந்தனைத்து சோரு மாயின்
 டுபநிலை யுறலென்றே துகள றுத்துப்
 பஞ்சனைக்கு முயர்யோகப் பாயின் மீது
 படுக்கறறங்கா துறங்கிடுநற் பழக்க மேவிக்
 கொஞ்சமுரை யாதாகக் கொடுத்த ருள்வாய்.
 குலவருளை மணனெனுவ கோளில் வாழ்வே

36

வழுவாது மாமறைசொல் விதியைப் பற்ற
 வல்லபெரி யோர்நடக்கும் வகையில் மார்க்கந்
 தழுவாத்தன் மனவழியே தகுதி யற்ற
 தர்க்கமிகப் பேசுவர்க டமைய கன்று
 நழுவாது தீவினைக ணனிபு ரிந்து
 நானையெலாங் கழித்தேனிக் நாயி னேன்றன்
 முழுவாத னையுமகற்றி முத்தி நல்காய்
 முதருளை மணனெனது முனிவர் வாழ்வே

37

புண்டகூரம் பையினகற் றும் புறத்துஞ் சூழும்
 புனிதனைநா டாதிதுவாய்ப் புனியற் றோன்று
 மாண்டிடுமென் னம்மம்ம! மதியென் னென்றேன்
 மாணசன னங்கனையு மாற்றி யேதும்
 வேண்டியவா றுகவுகிற மேவு நின்னை
 விரும்பிபணிந் துய்யும்வகை கிட்டே னந்தோ!
 மீண்டினியா மீறுமென்னை விரைந்தாட் கொள்வாய்
 மிளிர்ருளை மணனெனும் மிடியில் வாழ்வே

38

கண்ணா கற்பகமே கயவ னுமென்
 கருமத்தை யென்புகல்வேன் கதியு றுது
 மண்ணாதி யைம்பூத மாயே யாரும்
 மண்ணுலகந் தோற்றமகின் மயக்க முற்றேன்
 பண்ணார்கள் மறைப்பொருளின் பரிசு முட்டிப்
 பண்புடனின் திருந்தானைப் பணியுக் கொள்வாய்
 நண்ணாத திலையுனரு னுட்டக் கண்டாய்
 நவிலருளை மணனெனும் நவையில் வாழ்வே

39

மனமதுவே பெருமையை மனமொழிந்தான்
 மன்னுசிவ மயமாமென் மருமங் கேட்டும்
 மனமகையே நிலையாக மதித்துத் தாழும்
 மாபாவி யேனிதுகான் மறந்து நின்னை
 சினமுதல்வி காரங்கள் சேர்ந்து மிக்க
 சேருக்குற்றே னந்தோவிச் சிறிய னென்னைக்
 கினமறவா தருள்சூர்து திருத்தி யாள்வாய்
 திருவருளை ரமணனெனும் தெய்வ வாழ்வே.

40

தேக்கற்ற வாலுநசை தீண்டா தற்றுந்
 தேகாதி வாசனையின் சேர்க்கை யற்றும்
 போக்கற்றும் வரவற்றும் புலன்க ளற்றும்
 பொருந்துமிரு மைக்காகும் போக மற்றும்
 வாக்கற்று மனமற்றும் வைப மற்றும்
 வளர்பிறப்பு மிறப்புமினி மருவா தற்றும்
 நீக்கற்று முனைக்கலக்கு நிலைய ருள்வாய்
 நீராருளை ரமணனெனும் நிமல வாழ்வே.

41

பந்தமறத் திகழ்ஞானம் பழுத்தி லங்கும்
 பண்புயரோர் மலையாயுட் பகைய கன்ற
 முந்தைதவப் பயனாக முனைத்தெழுந்து
 முனிவர் துகை முழுதினுக்கு முதல்வ னாகு
 மெந்தைநின் திணையடிபை யேத்தி நிற்கு
 மென்பிழைமுற் றிலும்பொறுத்து மிரக்கமுற்றுள்
 சிந்தைதெளி வளித்துனடி சேவை நல்காய்
 சேராருளை ரமணனெனும் செய்ய வாழ்வே.

42

தூன்கொண்ட தவமதனும் நன்னைக் காணத்
 தகுமெனவே தங்கனெலாஞ் சாற்றக் கேட்டும்
 தூன்கொண்ட வுடலாதி யுலக மெல்லா
 முள்ளபடி நித்தியமென் றோடி யாடி
 தூன்கொண்ட வகங்கார மமகா ரத்தா
 வரியதவ மேதுக்கென் றயர்ந்த வென்னை
 தூன்கொண்ட மழையெனந் வந்த வித்தாய்
 வளராருளை ரமணனெனும் வகையில் வாழ்வே.

43

இன்பாலே நினைவுள்ளார் நேசம் வேண்டும்
 நீதமிக பவமகன்று நிற்பல் வேண்டும்
 இன்பாலே நின்வதுள மிரங்கல் வேண்டும்
 இரவுபக லுணையேநா னேத்தல் வேண்டும்
 அன்பாலே பணிந்துள்ள யடைதல் வேண்டும்
 அத்தனிநீ வேயின்பென் தறிதல் வேண்டும்
 இன்பாலே பெனக்குவகை யினைக்க வேண்டும்
 எழிலருணை ரமணனெனு மினிய வாழ்வே.

44

மிகவோ மறுபத்து மூன்று பேர்கண்
 மெய்படைந்த பந்தகிரி பட்டி வத்தார்
 தக்கவே மன்னந்திரு வாத யூரார்
 தவமுயன்ற வருணகிரி தாயுமானார்
 துக்கமுறு முலகினைப்பொய்க் தோற்ற மென்னத்
 துறந்தாக சிபமுணர்ந்து துலக்கமுற்று
 முக்கணிகை யருள்பெற்ற முனிவர் கோவே
 முதருணை ரமணனெனு முனிவர் வாழ்வே.

45

ஆண்டவனே நினது திரு வருளா லென்ற
 எனித்தைதனைக் களைந்துனடிக் காளாய் செப்து
 நீண்டவென்றன் பவமதற்கு மூலமாகும்
 நீனைவெனுங்கற் பீனமுமுதும் நீங்கி யென்றுந்
 தானாவஞ்செய் நின்னுருவைத் தமிய னேனுந்
 தமுனியிரன் டறக்கலக்குந் தகைய ருள்வாய்
 நீண்டவங்கண் முழுதொழிந்த தேவ தேவே
 திருவருணை ரமணனெனும் தெளிந்த வாழ்வே.

46

நித்தனே நின்பாதம் நினைவிற் கொண்டு
 நிகழ்தொழும்பு நைத்தொடுமோ நீர் வித்தை
 சுத்தனே நின்பாலோர் சொல்லைக் கேட்ட
 தொண்டனெனக் குற்றடுமோ தொடர்ந்த மாயை
 அத்தனே நின்னும் மன்பா யோதும்
 அடியேனுக் கின்னுமுண்டோ வடர் பிறப்பு
 முத்தனே பெரியேற்கு முத்தி நல்காய்
 முதருணை ரமணனெனு முத்திந்த வாழ்வே.

47

பூமலை புனைந்துனைப் போற்றி டாது
 புண்ணியனே தின்னாறிற் புகழ்மிக் குற்ற
 பாமலை சாற்றிடற்குப் பட்ச முற்றேன்
 பண்ணியல்க ளறியேனற் படிப்பு மில்லேன்
 தாமாகக் குழவ்சொலு மழைச் சொல்லிற்
 றந்தையுக் தகற்றாது தழுவு தற்போற்
 பூமாதின் சேயனவில் புன்சொ லேற்பாய்
 புகழருளை மமணனெனும் புனித வாழ்வே.

48

பகரருல் லத்துளிதப் படிப்பை யெங்கும்
 ப:விடச்செய் தருஞ்ஞானப் பதியே போற்றி
 அகநிலைய யறிந்தன்ப ரான பேர்கட்
 கந்திலைய புணர்த்திபவ மறுப்பாய் போற்றி
 இயம்சையோர் சற்குருவா யிலங்கி நின்றிவ்
 வெளியேனைப் பணிகொண்ட விறையே போற்றி
 செகமதின்மீண் டும்பிறவாச் செல்வா போற்றி
 திருவருளை மமணனின் றிருத்தாள் போற்றி.

49

ஆராயு மறிவேரீ யாமென் றோது
 மண்ணலே தின துமல ரடிகள் வாழி
 நேராக தின்றெனது நிலைகாண் பித்த
 நித்தியனே தின்பாதம் நீடு வாழி
 பூராய மோதியெனைப் புரந்த ருட்செய்
 புண்ணியனே தின்பதமெப் போதும் வாழி
 சோராது கருணைமலி சொரியா திற்குந்
 தொல்லருளை மமணனின் றனைத்தாள் வாழி.

50

ஸ்ரீமமணபகவான் சேவடி வாழ்க.

இசைச் செய்யுள் (தேவாரம்)

முதற் பதிகம்.

அதியாயும் அதியாய்ஹை வாகியுந் திரு வாகியுந்
சோதியாய்மறை யந்தமாயுமக் துயிதச்சக வத்துவாய்
பாதியாமிளந் திங்களைச்சூடும் பாமனாகு நின்றதோ
ராதிசைவர்வா முருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

1

உருவமாகிய மருவமாகிய மொப்பிலோங்கார மாகியுந்
கருவுமாகியக் கருவைக்காத் திடுங் கடவுளாகவு முய்வருந்
குருவுமாயவன் சொல்லினுலெய்துங் கோதிலாவிடு மானதோ
ராதினொளிந்திடு மருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

2

வேதமோகொரு வடிவமாகியும் வேறுவேறுபல் ரூபமாய்
நாதத்தங் னோதமாயுனை நாடுவோர்க்கெழு மின்பமாய்
போதபூரணச் செல்வமாகியும் பொய்யலாப்பொரு ளாகுமோ
ராதவன்மவ முருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

3

எண்ணுமெண்ணமு மெண்ணுவார்கட மிதயமோடிய வாகியுந்
கண்ணுமாகியக் கண்ணிலாரொளி காட்சியாயதி னேதுவாய்
மண்ணுமாகியும் விண்ணுமாகியும் மற்றவற்றள யாவுமா
மண்ணலெய்தி லருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

4

ஊனுமாகியவ் ஆணுணும்பல வுயிர்களாகவு மவைகளாற்
காணுமிவ்வுல காதிக்காட்சியின் கர்த்தனாகுமி லகுதவாய்
வேணுமென்றுனை வேண்டினேற்குயர் விண்புகுந்திற மருளுவா
யாணவங்கெடு மருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

5

ஊருமாவது பேருமாவது வருவமாவது மில்லதாய்
சேருமாருயி ருள்ளமாய்க்கறை தீர்க்குமோர்பெரு மோனமே
தாருமேயரு டனையனெற்கன்னை தந்தையாகிய நானுவே
ஆரியார்க்குய ரருணைமேவுமி ரமணாதேசிக மூர்த்தமே.

6

பண்டுசெய்கரு மங்கள் கொஞ்சமும் பற்றிடாதென்னை நீங்கவே
தெரண்டுகள் பல செய்துநானுனைத்தோத்திரங்கள் செய்தன்பினைக்
கொண்டுநின்றருப் பாதமேவிபொய்க் கோலங்கியின் றுத்தனை
யண்டினேனருளருணைமேவுமி ரமண தேசிக மூர்த்தமே. 7

அத்தனையுனை நத்தினேனென்னை யடிமையாகிடக் கொண்டுபின்
நித்தனேமுன மெத்தனைமுறை நீதமில்வினை செய்பயிலும்
முத்தனேநின் தருளினுலவை முற்றாமாய்க்கெனை யாளுவா
யத்திசந்தவ முருணைமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 8

கோழைநெஞ்சமும் பேதைநீசொல்லுங் குறியினின்றப யின்றினே
னாழைவேரற மாய்த்துநின்ற னாயர்பதத்திடை யாழ்த்தியின்
வேழையேனின் தன்பரோடினைந் தின்பமேவிடச் செய்துவா
யாமுநல்லரு ளருணைமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 9

துரியவாழ்விடை யமருமியோகருந் தொல்லருங்கவிப் புலவரும்
அரியவேதவிற் பன்னருந்தெரிந் தறைவதற்கடங் காததாய்
விரியுமுன்புகழ் விளம்பினேனினை னீரும்பியேற்றான தாகுநல்
லாணாளித்தரு ளருணைமேவுமி ரமணதேசிக மூர்த்தமே. 10

இரண்டாம் பதிகம்

வேதமாய் வேதனாய் வெளியதாய் வீடுமாய்
போதமாய் பொய்யிலாய் பொருளுமாய் புனிதமாய்
நாதமாய், விந்துமாய் நலவிசுந் துள்ளீ
யாதரித் தாளுவா யருணைமா ரமணனே. 1

ஆதியா யந்தமா யாதியந் தமுமிலாச்
சோதியாய் சுத்தமாய் சுருணவா ரிதியதாய்
நீதியாய் நிமலமாய் நிற்குமோர் மூர்த்தியே
ஆதவன் தவமுமோ ரருணைமா ரமணனே. 2

மேருநேர் மாலதாய் வேலன்வாழ் குன்றமாய்
நீருமாய் தியுமாய் நேமிசூழ் வாயுவாய்
பாருமாய் விண்ணுமாய் பதியுமாம் பரமனே
யாரும்வந் துணையுநல் ளருணைமா ரமணனே. 3

இருளதா யொளியதா யிரவியாய்ப் பிறையுமாப்
இருதிலக் கோன்றி மெண்ணிலா வுயிர்களாய்
ஒருமையாய் பன்மையா யென் னுமற் றுப் பந்திதற்
கருமையா யொளிருநல் ளருணைமா ரமணனே.

4

சாத்திரங் கற்றுமென் சாதனை செய்துமென்
சூத்திரம் பார்த்துமென் சூழ்வினை நீங்குமோ
தோத்திரஞ் செய்துனை தொல்வினை போக்கவே
யாத்திரத் தெய்தனை னருணைமா ரமணனே.

5

விண்டுவுந் தேவரும் வேதனுந் தேடியுங்
கண்டிலை யென்னவிக் கடையறு லாகுமோ
தொண்டுசெய் தாலலோ தோன் றுவா யென் னுனை
யண்டினே னுளுவா யருணைமா ரமணனே.

6

அங்கைமான் மழுவுநீ ளரவமோ டென்புதன்
கங்கையுந் தீங்களுங் கரியுரிதானணி
சங்கரற் கன்றருள் தந்தகீர் கந்தவே
ளங்கிச மாய்த்திக முருணைமா ரமணனே.

7

ஆலமன் றுண்டவா அமரரைக் காத்தவா
காலனைக்கண்டதுங் காலினுற் சாயத்தவா
ஞாலநன் கேத்துமெஞ் ஞானியாய் வந்தவா
ஆலிநீ டுல்வள ரருணைமா ரமணனே.

8

நமசிவா யவெனுமந் நாமமாட் சிமைபையும்
நமசிவா யவெனுநன் னுகினோர் பெற்றியும்
நமசிவா யன்றைய நானுநீ யோதியந்
நமசிவன் னட்பரு ளருணைமா ரமணனே.

9

அல்லுமாய்ப் பகலுமா யமைபுமென் னையனே
புல்லனென் பிழைகளைப் போக்கெந் கருணையைத்
தொல்லையுந் விளைபெலாந் தொலையுமா றுதலிபென்
னல்லித் திந்தநு ளருணைமா ரமணனே.

10

தஞ்சமென் நிங்குனைச் சாலைநக் கைவிடே
லுஞ்சலைப் போலலந் ஞாநினு லையகோ
சஞ்சலத் தாழ்கிடே சன்முறைச் செவியிலேந்
றஞ்சலின் நிந்தரு ளருணைமா ரமணனே.

11

திருநேரிசைப் பதிகம்.

திருவரு னெனியில் வாழந் தெய்வமே லுலகமுப்பய
வருமொரு கருவிற் றேன்றி வளருமுன் பாதம் நாடி.
மருவரு மன்பி யற்று மாணடி யவரை யானான்
குருபர வெனையு மிங்காட் கொள்ளுவாய் ரமணதேவே.

1

திருவள ரருணைமேவுந் திங்கனே பாறு வேயென்
குருபர னேநற் சார்த குணநிறை திருவே போதத்
தருவென லுலகிற் றேன்றித் தடைத்திடு மறிவே பற்று
மிருவின நீக்கி யானென் னேந்தலே ரமண தேவே.

2

பொய்யுயர் பெரிய ருந்தன் பொன்னடி வழுத்தி நாளும்
பிறிவற நின்னு தத்தம் பிறவிநோ யகல வெண்ணி
நெறிமிகு மரிய நோன்பி னின்றன ரெனிலிவ் வேழை
யறிவிளி யென்செய் துய்வே னருணைவாழ் ரமண தேவே.

3

சந்தத முனது தொண்டர் சாமிதின் னடியி னன்பைச்
சினையி லாழ வைத்துச் சிற்பர வடிவ மாணர்
தொந்தமாம் வினையி லாழந் தொழும்பனை யும்பு ரப்பாய்
சந்தமா ரருணைவாழுஞ் சற்குரு ரமணதேவே.

4

பொய்யிலா மறைகளோதும் பொருளுணர்ந் தனைத்து மாய்ந்து
பொய்யிது மெய்யிதென்று பொருந்துமென் னறிவாற் றேர்ந்து
பொய்யுல குறவ கன்றுன் புனிதவாழ் வெய்த லென்றோ
பொய்யறி யாத ஞானப் பூரண ரமண தேவே.

5

அய்யனே பவங்க னீங்கி யறிவறிந் தில்லே னின்னும்
மெய்யனே பெவைக்கு மிக்க மெய்ப்பொரு டருமு தாரக்
கையனே கடையனென்னைக் கைவிடிற் கதிவே நிலை
யுய்யவோர் மார்க்க மெற்கிங் கோதுவாய் ரமணதேவே.

6

தங்கிய வினைகண் மீறித் தனையறி யுணர்ச்சிபுந்து
பங்கமி லருளி லாது பரதவித் திடுமிவ் வேழை
பொங்குமுன் கருணை யாழிப் புருந்துநல் வின்பமெவத்
துங்கமார் பதஞ்சி ரத்திற் சூட்டுவாய் ரமண தேவே.

7

வஞ்சமா ருளத்தி னுலே வருந்திவெங் கினைக வீட்டி
பஞ்சமா பாதகத்தைப் பன்னுமென் போலார் மண்ணிற்
கொஞ்சமும் குணமிலாவிக் கொடியவின் னருளை நாடித்
தஞ்சமென் றேன ருள்வாய் தாதையே ரமணதேவே.

8

அன்பருண் மிக்க கணந்த வருமறை முடிவே போற்றி
துன்பகன் றின்ப மெய்தித் துலங்கிடு மமலா போற்றி
மன்பதை களைத்தி ருத்து மருவிலா ரியனே போற்றி
நின்பதம் வழுத்து மெற்கோள் கிளையுள் ரமண போற்றி.

9

அந்த னை போற்றி போற்றி அருந்தவ முனியே போற்றி
பந்தமில் பாமே போற்றி பார்புக ஸாசே போற்றி
சந்தையே குருவே போற்றி பெழின்மிகு ரமண போற்றி
சொந்தமா பெண்பாட் கொண்ட சொருபமே போற்றி போற்றி.

10

ஸ்ரீரமண வெழுமணித் திருப்புகழ்.

சந்த	அந்ந	தானு	அந்ந	
தந்த	அந்ந	தானு	அந்ந	
தந்த	அந்ந	தானு	அந்ந	தனதான

அந்த னுதரு தேவாக மோகம்
சந்தை யேழுணி கோவேச மோகம்
அந்தர் யாபிபி தானேச மோகம்

வெகுவர்க

அந்த மோச ராக மோகம்
சந்த ராகுண திராக மோகம்
அண்ட ரோதுழ நாராக மோகம்

விருளாரும்

பந்த பாசவி நாகாக மோகம்
சொந்த ஞானவி காசாக மோகம்
பண்ட னாமுரு தேசாக மோகம்

மனநாடு

பஞ்ச கோசவ தீதாந மோநம்
செஞ்சொ லாராந னீதாந மோநம்
பஞ்ச பூதச மேதாந மோநம்

வருண்ட

வந்த தூமலை வாசாந மோநம்
அன்பர் மேல்விச வாசாந மோநம்
வஞ்ச னூறிய நேசாந மோநம்

வடி.யாரென்

வண்டு சூழ்திரு பூவேந மோநம்
கண்டு தேனெடு பாகேந மோநம்
வம்ப லாதவர் தேவேந மோநம்

மிகுநாய

சிந்தை வாழருள் தாதாந மோநம்
விந்தை மேவுநீ நோதாந மோநம்
செம்பொ னேறிகர் பாதாந மோநம்

வொளியிச

திங்கள் சூடிய தேவே சனாதன
நாங்க சோணையில் வாழோர்த போதனர்
சம்பு னேரம் னாளுன் சிலர்கள்

பெருமானே.

தனந்த தானந் தனதன தனதன் தனதான.

குருந்த வேரின் தனதடி யிடைகுரு
குளிரந்த மோனம் பெறவரு ளியடின

வடிவாகி
தருணடி

பரந்த வேதந் தமிழினி லருளிய
பணிந்த நாலுன் திருவடி பெறவருள்

குரவோனே
புரிவாயே

ஈசரந்த பாலுண் டெழுலை தருமுமை
துலங்கு ஞானங் கெடுமம் னையந்

பெறுபாலா
மடல்வீரா

இரந்த பேர்தங் குறையக லருணையி
யிணந்த பேரின் புதவா மணமுனி

லுறைவோனே
பெருமானே. 2

* உமாமஹேஸ்வரியின் திருமுலைப்பாலுண்டு அம்மணை
வென்ற பூதீசம்பந்த மூர்த்திகவாமியின் அமிச
மெனப் பொருள் கொள்க,

தான தனதன தான தனதன
தான தனதன தன தான.

சாதுவென புவி மீதினுள் பல

சாகிய ருமுனை

சாச வதநிலை மேவி னார்களை

சாமி நினதருள்.

கொழுந்தேன்

பெறுமாறு

நீதி நெறியும் பாத வெளியன

நீதி வழிமரு

நீசமுறுமன தாச கலவுயர்

நேயமிக வெண்

விடுபேயன்

யருள்வாயே

நாளை தனையரை பாத ரவினொடு

தாவி யுணவருள்

சாடு திருடரை மேவி யருள் கொடு

தானொ ரொளியையு

வதுபோலும்

தவிமேலும்

சாத மொடுகுடி. நீரு மருளிய

தாச ருளமுறை

சாமி ரமணவு தார வருணனை

சாரு முயர் தெருள்

குருநாதா

பெருமானோ. 3

தனன தனத்த தனன தனத்த

தனன தனத்த

தன தான.

முருதா யிடந்தொர் மகன யுதித்தி

வுலகா சைபந்தி

யுயர்வீடுமிக்க நிலமோடு மூக்க

னொளியி சருத்த

யல்வோன

மனைமீதே

பெருமோகமுற்று வளர்ஞா னமற்று

பிழையே யியற்றி

பிணிகேசர் முயக்கன்

பிணையா தகற்றி

மடமாதர்

யருள்வாயே

நிலிமா பாதை விழியா லெரித்த

நிருணா னர்பெற்ற

குமரோசா

சிகழா ரணற்கு மருகா பரிக்கு
தெளிவே யளிக்கு

முருவாடி

அருணா சலத்தொர் குருவா கிபத்த
ரறிவே துலக்கு
அடியே வழத்து நடரா சனுக்கு
ளகமாய் நிலைத்த

ராமணகின்

பெருமானே. 4

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

ஆதிசுரு வாசிவந்த ஞானரம னாவிரந்த
வாழியது போலுமுந்தம் வினையாலே
ஆவிசுடி யாகிவந்த ஆனுடல்க டோறுமிங்கெ
னருயிர்கொ மதொழிந்து நிலைகாண

நீதிபுரு வாயமைந்த நேமமதி லேபிறந்த
நேர்மைமிக வேரிறைந்த வழியாலே
நீடுதெளி வேயடைந்து நேருமுனை யேபணிந்து
நேயமிக நாளிபங்க வருள்வாயே

வேதிபர்க ளோதுமின்ப வேதமதை யேவனைந்து
வேதமுடி வாயிருந்து பிறியாத
வேதமறி யாதுமந்த வேதமுழு தாயடர்ந்த
வேதபொரு ளாப்பிளங்கு பொருளாகி

வேதநெறி மேவுசந்த ராரியன லோகைமிஞ்ச
வேதகுல னுபவன்றன் மகனாடு
வேதவித ரோகிறைந்த தோரருளை வாழுவந்த
வேலனுரு வாய்பிறந்த பெருமானே. 5

தந்த தன தந்த தந்த தனதான.

பந்தமுழு துங்குவிந்தொர் வடிவான
பைம்பகம் னாங்கின் கிந்தை மிகவாடி

யெந்தை நின் தன்மீழந்த
வின்பமதி யங்கவென்று

வெளியேனல்
மருள்வாயே

தந்தையும்வ னங்கவன்றொர்
தந்துபுகழ் மிஞ்சுகின்ற

சொலைநாடி
குளர்கூறுய்

வந்துணர்வை யுங்குருந்து
வந்தினமு யன்றிடென்ற

தருதுய்த
மணாதேவே. 6

தந்தனந் தனந்ததான தந்தனந் தனந்ததான
தந்தனந் தனந்ததான தனதான.

சந்தைவந் திருந்துந்ரு கும்பிலென் றடர்ந்துபிழை
தந்திடும் பந்தையாதி யுறவோரென்
சங்கமும் பரந்தபூமி செம்பொன்வண் டடைந்துபாடு
சஞ்சமம் பெதும்பை வாழ்வு நிலையாக

சந்ததம் பிரிந்தவாசி யெங்கணுந் திரிந்துலாவி
தன்பதம் பிரிந்தபேதை மதியேனும்
தந்தமுந் தவர்த்துநாது கண்களுங் குறைந்துபோமுன்
சஞ்சலந் தவிர்த்துவாழ வருள்வாயே

அந்தரந் தெரிந்துநாறு சிந்தையுந் திருந்திரீட
வன்புடன் புகன்றவேளி னுருவோனே
அம்பதம் பணிந்தநேயர் வெம்பவஞ் சிதைந்துநாளு
மப்பரந் தெரிந்துமேவ அருள்வோனே

பந்தைந் திலங்குவிந் செஞ்சொல்கொண் டுகந்துபாத
பங்கயந் தருந்தயான குணதேவே
பங்கயன் கடம்பன்மாமன் பண்டனம் புரிந்தசோனை
பன்புடன் மலங்குமார மணதேவே. 7

ஓ
குருவே அணை.

புரீரமண தசரதக் கீர்த்தவணகர்.

‘தோலினே சேஸின’ என்ற கீர்த்தனைமெட்டு.

1. இராகம்—சுத்தபங்களா தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

அருணை வாழ்குரு தேவா சரணம்
கருணைசெய் வாயே கடவுளே. (அ)

அநுபல்லவி.

இருண்மன மொழிந்தே எழிலொளி நிறைந்தே
இருவினை யிடைந்துகின் சீர்பெறவே. !அ)

சரணம்.

கதிவே நிலையே கடவுளு னீனவிட
பதியே தையயுடன் பரிந்தெனை யேற்பாய்
நிதமே நினைதடி நிலைபென நாடி
அகிரட ராஜனை அன்பறக் காத்தருள். (அ)

“சுஜன ஜீவனா” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

2. இராகம்—கமாசு தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

அரிய ஞானமே நீயுந் அலங்க மோனமே (சாமி)

அநுபல்லவி.

அரிய வேதமே போற்று மமல போதமே
நெகிரிண்ட மலரை நிகந் தெளிந்து போற்றினேன் (சாமி)

சரணம்.

ஆகியேய இகியேய
சோதி சொரூப சுகதெய்வ
சோதி யாமலே யென்னை
திதி லென் குரு ரமணவுனை த்யான மேபு ரிந்தேவர். (ஹரி)

“நகு மோமு” என்ற கிர்த்தனை மெட்டு.

3, இராகம்-ஆபேரி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ரமண நின் னருணமும் நாயேனை யினிது
ரட்சிப்பாய் நாதா நின் ஸ்ரீ பதங் கொடுத்தே (ரம)

அநுபல்லவி.

சமணனைக் கழுவேற்றும் சம்பந்த னென்ற
அமலா அருளா லருணை நகர் மீதே
குருவாய் வந் தொளிர் ஸ்ரீ (ரம)

சரணம்.

இமை நேர மோயா மலே வெளியாமன விருளாய்ந்தே
தமையே நானனுக அமைவேபெறு மனமாகவும்
நம தூ தர்க ளனுகாமலும் நவில்வாய் வழி நலமுடனே
அமரா தியரேத் தருண சலமீதே ஆஸ்ரமத்தில் வாழ் ஸ்ரீ (ரம)

“ஏமனீ போகதே” என்ற கிர்த்தனை மெட்டு.

4, இராகம்-தோடி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாதமே கதியென்று பக்தன் வந் தேனினிது
பாமகுரு ரமண பாஷிப்பாய் மொரப் போதமே (பா)

அநுபல்லவி.

சாதுக்கள் மனாலயம் சாமிநீ விற்நிருப்பாய்
திதுபல செய்யுமென் தீமனம்வந் தாள்வ தென்றோ (பா)

சரணம்.

நீனரைக் காப்பாற்றிட திருவருணை மேவிய
ஞானகுருவே யுனை நாளுமே வணங்கினேன்
காலனனு காமலே காத்தூட்சிப்பா யெனை
பாலன் நடராஜனும பாடியேனின் றாடியே (பா)

“கலிலோ” என்றுகிர் த்தனை மெட்டு.

5. இராகம்-காபி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கண்டால் குரு ரமணபொன் னடிகள்
கதிபெற லாந்தினமே மடமனமே (க)

அநுபல்லவி.

பண்டே சன காதிவர் பதமுறப்
பண்புடன் குருவானான் பட்சமுடனே (க)

சரணம்.

விண்டேநா னெனதெனு மிரண்டையும்
கிமலனி னடிகளையே விடாதுபற்றி
தொண்டேபல செய்தவன் றுண்பெற
தொல்வினை யகன்றிடுமே சுத்தமுடனோ (க)
தேடியான் கண்டே னருணையிற்
தேயுத லொன்றடைய தேசிகனடி
பாடினேன் பவமகன் நேயுய
பண்புடன் நடராசன் பரிவுடனே (க)

“ தந்தைதாயிருந்தால் ” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு,
6. இராகம்-சஹானா தாளம்-ரூபகம்.
பல்லவி.

எந்தை நின் திருவடி. யெய்தும்நா நெர்நாளோ
ஏழைநா நென்செய்வே நெவ்வாறுய் வேன் சாமி (எ)

அநுபல்லவி.

பந்தவ லையிற்பட்டு பாவத்தொழிலுத்தொட்டு
பதியே நின் னருள்விட்ட பாடியா னீடேற (வெ)

சரணம்.

நீரிற்ரு மிழியொத்த
நித்தியமென வெண்ணி
பூரித்து ளமகிழ்ந்தேன்
புண்ணியா அன்பதத்தே

நிலையில்லா தசுடத்தை
நின்னை மறந்துமிகப்
பொய்யே யென்றுணராது
பொருந்தியென்றும் வாழுவே

(எந்தை)

அந்தக்க ரணங்களால்
அய்யே யித்தனையென்று
சிந்தை யவிழ அன்றன்
சின்முத்தி ரையில் நின்று

அடிமையான் படும்பாடு
அளவிட முடியாதே
சேயாம் நடராஜனுன்
சீரெய்திட ரமண (வெ)

“ மருகேலரா ” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

7. இராகம்-ஜெயந்த ஸ்ரீ தாளம்-ஆதி
பல்லவி.

குரு நாதனே

ஸ்ரீ தேவனே

அநுபல்லவி.

குருநாத நேரின்
இருளிங்க வேநின்

சிறுசேய்ந டேசன்
நருள்வாய் சதா (குரு)

சரணம்.

பசிதிரவுண்டு
பவமே திரண்டு
கசிந்தே வருநின்
கடையேனிற்பெய்த

பாவை மேகம் கொண்டு
பரமனுன்னை விண்டேன்
கருணா மிர்த்ததாற்
கருபைசெய் ரமண (குரு)

“ராமநீ சமான” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

8. இராகம்-கரகரப்ரிபா தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாமி ரமண	னோவு	னடிகள்	
சத மென்றே	நாடி	னேனருள்	(சர)

அனுபல்லவி.

கோமா வுனை	நம்பிய வெனை	
கொண்டருளுமென்	குறைக.டிருத்தி	(சா)

சரணம்.

நினைவந் தடைந்த	வினை யேனும்	
நிதமுன் பாத	நேயங் கொண்டு	
நினைவொழிந்த நன்	ன்தனாக	
நிகரில் மாதவ	பகரு வாப் வழி	(சா)

9. இராகம்-காம்போதி தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இன்னமுங் க்ருபை	செய்ப்பாதேதனே	
என்ன செப்பே	னேழை சாமி	(இன்)

அனுபல்லவி.

பன்னரும்	மறைகளுன்னை	
பகருதே	தயாபானென	(இன்)

சரணம்.

பொல்லாத வொர்	பாவிபோ நான்	
பொறுப்பாய்	பிழைந் னெல்லாம்	
நில்லாத யிம்	மாய வாழ்க்கை	
நீங்கி யானு	நின்னில் வாழ	(இன்)
பரிவாக வென்	பந்தம் நீங்க	
பாராய் கடைக்	கண்ணால் கொஞ்சம்	
செய்யேன் நட	ராஜன் முறை	
செந்தனைசெப்	வாபரமனா	(இன்)

“மன்னுளாடியவா” என்ற கீர்த்தனை மெட்டு.

10. இராகம்—தேசிகதோடி தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

கெஞ்சி னேனருள்வாய் சாமி கெஞ்சி னேனருள்வாய்
தஞ்ச மென்ற டைத்த வென்றன்
சஞ்ச லங்க னைத்த யிர்க்க (கெ)

அனுடல்லவி.

சஞ்சி தாகாம் பங்க ளழியவுஞ்
சாருமீட்டினை மூன்றுங் கழிபவும்
பஞ்சேந் திரியசேட் டைக னொழிபவும்
பத்தைய் நின்னடி போற்றவும்
முத்தனை நின்புகழ் சாற்றவும் (கெ)

வஞ்சனை பொய் சூது பொருமையும்
வந்திடு மிரு மூன்றும தங்களும்
மிஞ்சி யேயெழும் கொடிய சிற்றமு
டீரிரு காணமு மற்றும்
வேருட னகன்றிட முற்றும் (கெ)

பஞ்ச போலென்பத் தங்கள் பறந்திட
பகரொ னுஞானக் கண்டி றந்திட
நஞ்சண்ட நாதவு னருள்சு ரந்திட
நயிலரு மணாகின் பதமுற
சுவையுறு வானமு தம்பெற (கெ)

பஞ்சகோ சக்கு கையுண் மயங்குமென்
பன்று மான்மஸ்வ ரூபமி லங்கவென்
சஞ்ச லாதிப்பி றயிப்பி னியுமென்
சடபா வங்களு மறுந்திட
நடரு ஜன்மில் பொருந்திட. (கெ)

மங்களம்.

இராகம்—சௌராஷ்டம் தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வேதாந்த மாய்விளங்கும் விமலனுக்கு மங்களம்.

அனுபல்லவி.

நாதாந்த
நால்வரையாட்

நாதனுக்கும்
கொண்டவற்கும்

(வே)

போதாந்த
புனிதன் சங்க

புண்ணியர்க்கும்
ரன்பொ னடிக்கும்

(வே)

அரிய வேதம்
அண்ணா மலைவா

அறைப வர்க்கும்
முரணருளுக்கும்

(வே)

திருவருளை
சிவிய பாதந்

யுறையும் ரமணன்
தேடு வேர்க்கும்

(வே)

நூற்பயன்.

வெண்பா

சீரமணன் தன்றோத் திரமஞ் சரியதனை
நாரமுடன் சொல்வோர் நவையற்றம் — மாரமணன்
தண்ணருளால் வாழ்வார் தமக்குவமை யற்றென்று
மெண்ணரிய வீட்டிற் கிழைந்து.

வாழ்த்து.

வெண்பா.

அருமறைகள் வாழ்கவுய ரந்தணர்கள் வாழ்க
மருவொடுநற் சோணைநகர் வாழ்க—வருமடியார்
தீங்கற்றுப் பச்செய் திருமணன் றுள் வாழ்க
நாங்குற்று வாழ்கவிந் நூல்.

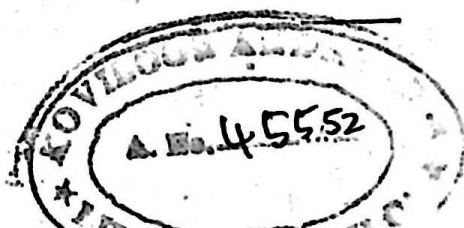
ஸ்ரீரமண தோத்திர மஞ்சரி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ ரமண பகவான் சேவடி வாழ்க.

பிழை திருத்தம்.

நெ.	பக்கத்தின் நம்பர்.	வரியின் நம்பர்.	பிழை.	திருத்தம்.
1	1	6	முடம்பினு	முடம்பினு
2	10	5	வாயவாய்	வாய்ப்பதீச்
3	12	25	சுடரொளியாய்ச்	சுடரொளியாய்த்
4	14	9	கண்டேனின்	கண்டேனின்
5	17	5	பாகே	பாகே
6	18	11	கத்தாற்	கத்தாற்
7	22	3	துஞ்சவிலா	துஞ்சவிலா
8	24	1	நினைவுள்ளார்	நினைவுள்ளோர்
9	25	20	நித்தியனே	நித்தியனே
10	29	2	யுலக	யுலக
11	37	12	ரமணபொன்	ரமணன்பொ
12	40	25	சஞ்சலாதிப்பி	சஞ்சலஞ் சேர்பி

விளம்பரம்.

ஸ்ரீரமண தோத்திரமஞ்சரி
இரண்டாம்பதிப்பு. விலை ரூ. 0-5-0
ஸ்ரீரமண ஞன்மணிமாலை ரூ. 0-2-0

விவரம்:—

ஸ்ரீரமணீயவாணி புத்தகாலயம்,
திருவண்ணாமலை.